



מת (תל אביב) 42760-11-25 - מדינת ישראל נ' ידן טל

מ"ת (תל-אביב-יפו) 42760-11-25 - מדינת ישראל נ' ידן טל ואח'שלום תל-אביב-יפו

מ"ת (תל-אביב-יפו) 42760-11-25

מדינת ישראל

נגד

1. ידן טל

ע"י ב"כ עו"ד אייל אוחיון

2. פלוני

ע"י ב"כ עו"ד עתליה רפאל

בית משפט השלום בתל-אביב-יפו -יפו

[01.12.2025]

כבוד השופט בנימין הירשל דורון

החלטה

1. לפני בקשה למעצר עד תום ההליכים.

2. הבקשה נשענת על כתב אישום המונה שני אישומים.

3. האישום הראשון מיוחס לשני הנאשמים ולפיו השניים הגיעו לבית המתלונן ביחד עם קטין נוסף. למתלונן חובות לשניים והוא איננו פורע חובותיו.

4. על פי כתב האישום הגיעו השלושה למענו של המשיב בשעת לילה. השלושה נכנסו לבית נעלו הדלת נטלו מכשיר סלולרי, חסמו פיו עם איזולירבנד איימו עליו שיפגעו בו וציינו שירצחו אותו אם לא יפרע חובו.

5. על פי עובדות כתב האישום הקטין, הוא זה שפעל באופן אלים כנגד המתלונן.

6. לאחר האירוע עזבו המשיבים את המקום ברכבם וביקשו לתאם גרסה עם אחר לפיה השלושה הגיעו אל האחר לקחת פנימית לאופניים.

7. כתוצאה ממעשה האלימות נגרמו למתלונן דקירה בראש שנתפרה בסיכות ודקירה באיזור שוק ימין, חתך 3 ס"מ פריטאלי.

8. בגין אישום מזה מיוחסות למשיבים עבירות של כליאת שווא, פציעה כשהעברין מזוין, איומים גניבה ושיבוש מהלכי משפט- כולן בוצעו בצוותא על ידי השלושה.

9. האישום השני מיוחס למשיב 1 בלבד ולפיו מספר ימים לפני האירוע המפורט באישום הראשון הגיע למקום עבודתו של המתלונן ואיים עליו בנוגע לחוב ואמר לו "שישים לו מפתח בראש".

10. ב"כ המשיב 1 אינו חולק על קיומן של ראיות לכאורה, אך לדבריו "ההסלמה של האירוע לא הייתה מתוכננת". בעל החוב העיקרי, בגינו השלושה הגיעו לדירה הוא המשיב 2. ומעבר לכל - על פי עובדות כתב האישום הקטין הוא זה שהפגין את האלימות כנגד המשיב.



11. לגישתו בהתחשב בכך שהמשיב הוא נעדר עבר, צעיר, יש מקום כבר עתה לבחון בעניינו חלופת מעצר.
12. יצוין שאין מחלוקת שהקטין, מועסק כעובד ע"י המשיב 1 בפיצרייה שבבעלותו.
13. ב"כ המשיב 2 איננה מכחישה נוכחותו של מרשה בזירה אך מדגישה גם כן שהמעשה האלים בוצע על ידי הקטין. היא טוענת שעדותו המסבכת של הקטין ניתנה רק במסגרת "התוודות" במהלך חקירתו השלישית, ובשתי העדויות הקודמות הכחיש שהייה בדירת המתלון.
14. לדבריה המשיב "לא חלם ולא דמיון" שהמצב יסלים כפי שקרה ומדגישה שעולה מחומר החקירה שהמשיב לא הגיע למקום מצויד במכשיר דקירה. הפריטים בהם השתמש הקטין לצורך ביצוע מעשי האלימות נמצאו בדירת המתלון.
15. ב"כ המשיב 2 מבקשת שבית המשפט יבחן אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר מרוחקת. (בתחילה הוצעה כתובת בירושלים ולאחר מכן כתובת בטבריה- ביקשתי שתתקבל חוות דעת היתכנות למעצר בפקאל לכתובת המוצעת.)
16. ב"כ המבקשת מתנגד. מפנה לעדות הקורבן ועדות הקטין המסבכת את השניים באירוע וממנה עולה שהשניים הם שביקשו מהקטין להצטרף אליהם לביקור בבית המתלון. הוא מדגיש את האמירות של הקטין בעדותו המסבכת, בה מסר שפחד מהמשיב 2.
17. במהלך הדיון הצעתי לב"כ המשיב 1 להציע כתובת מרוחקת מאזור המרכז בה תבחן אפשרות מעצרו של המשיב בפקאל, כאשר הדגשתי שאין בכך כדי לרמז על תוצאות ההליך אלא ניסיון לחסכון זמן.
18. טיעוני הצדדים לצד חריגות ההתנהלות של השלושה (שני המשיבים והקטין) הובילה אותי לבקש לעיין בחומר החקירה בטרם החלטה.
19. עיינתי בחומר החקירה.
20. ככל שנוגע לגרסאות המשיבים בחקירתם, הן יבחנו בהליך העיקרי. אולם כבר עתה עלי לציין שעדות המשיב 1 לפיה שהה מחוץ לדירת המשיב 1 בשעה שהאחרים נכנסו עומדת בסתירה לשאר העדויות שבתיק. עדותו של שילה רסקין לפיה המשיב 1 והקטין פנו אליו טלפונית בניסיון לתאם גרסה המרחיקה אותם מהזירה - פועלת כנגדו של המשיב 1.
21. ככל שנוגע לעדותו של המשיב 2 בדבר "ההפתעה" נוכח התנהגותו האלימה של הקטין המעורב, וכיצד הוא בתור "אדם רגיש" יצא החוצה כש"קרטה הטרומה לבן ה17" המתבטאת במעשה האלימות בו הבחין- אציין שמהימנות גרסה זו תבחן גם היא בהליך העיקרי.
22. בשלב זה שתי העדויות המסבכות את המשיבים בביצוע המעשים בצוותא באישום הראשון הן עדות המתלון ועדות הקטין המעורב.
23. אין ספק שעדויות או מלמדות שהקטין היה הרוח החיה במעשה האלימות. המשיבים שבפני לכאורה לא נקטו באלימות פיזית כנגד המשיב.
24. המתלון מייחס למשיב 1 אמירות כגון "אם תלך למשטרה אני אבוא שוב" (עדותו הראשונה של המתלון מ4/11/25- שנגבתה בבית החולים) או אמירה " גם אם אני אשב בכלא אני אנקום בך" (המצויינת בעדותו השניה מאותו תאריך בשעה 14:25), מלמדות שנוכחותו של משיב זה בדירה לא הייתה תמימה כלל ועיקר. נזכור- המשיב בחקירותיו מכחיש שנכנס לדירת המתלון.
25. העובדה שהקטין האלים מועסק על ידי המשיב ושקיים פער של מעל לעשור בין הקטין (יליד 2009) למשיב 1 (יליד 1998), והגיע ביחד עם המשיב 1 לזירת המתלון פועלת לגישתי כראייה נסיבתית המלמד על כך שיש לראות במעשים שביצע הקטין כמעשים שבוצעו בצוותא על ידי השניים.



26. ככל שנוגע למשיב 2 הרי מעבר לעדויות המתלונן והקטין המסבכות אותו יש לתת את הדעת לעובדה שהחלק הארי של החוב - 20,000 ₪ - הוא חוב שחב המתלונן למשיב זה .
27. בנוסף מתאר המתלונן שעם פתיחת הדלת " הילד קפץ עלי ונתן לי פצצה לפנים" . תיאור זה של תחילת האירוע מתיישב עם המסקנה שהשלושה הגיעו לבית המתלונן בשעה 23:00 בקרוב בכדי לקדם פירעון החוב "בדרכים אלטרנטיביות לבית המשפט" ולא בכוונה לבוא בדין ודברים תרבותי עם המשיב אני מתקשה לקבל בנסיבות שמעשי הקטין היו בגדר הפתעה לא צפויה.
28. המתלונן מוסר שהמשיב 2 אמר לו בעת האירוע " מה עם הכסף שלי...הם יגמרו לך את החיים". בנוסף מוסר המתלונן שבטרם האירוע אמר לו המשיב 2 בשיחת טלפון "מחכה לך הפתעה"
29. דבריו של המתלונן בעדותו משעה 14:27 לפיהם " י' וידין רואים שמחטיפים לי ולא מרגיעים אותו ולא כלום" יש בהם כדי לסבך את השניים. גם אם אשען על דברי המשיב 2 לפיהם האירוע בדירה נמשך רבע שעה (עדויות הראשונה עמ' 8/ש' 122) ובין אם אאמץ את דברי המתלונן לפיהם ההתרחשות הבריונית נמשכה כ- 40 דקות. (עמ' 2/ש' 10), הרי מדובר באירוע אלימות שנמשך פרק זמן משמעותי והיה באפשרות שני המשיבים, שני בוגרים למנוע את "מחול האלימות" של הקטין- אם היו מעונינים בכך.
30. ככל שנוגע לעדות הקטין המעורב ב"עדויות המתוודה" מה 12/11/25 הרי הוא מצוין שהמשיב 2 הוא זה שיזם את ההגעה לבית המתלונן ולדבריו פיתה אותו בתמורה כספית אם יצטרף למשלחת. לדבריו במהלך האירוע כאשר המשיב 2 הבין שאין בידי המתלונן סכום הכסף אמר לו "תרביץ לו" (עמ' 5/ש' 38).
31. אציין שהזדעזעתי מתשובתו של הקטין לשאלה מה י' עשה לה השיב " י' ישב בצד ואמר לי תרביץ לו תעשה לו". תיאור המתיישב עם תיאור המתלונן לאירוע ואינו מתיישב עם דברי המשיב 2 בדבר נפשו העדינה שהובילה אותו לצאת מהדירה עת הבחין בפרץ האלימות של הקטין.
32. לסיכום, אציין שהעמקה בחומר החקירה מלמדת שקיימת תשתית ראייתי מוצקה המלמדת שהשלושה הגיעו לדירה בכוונה "לגבות חוב" ושמעשי השלושה בדירה נעשו בצוותא כאשר המשיבים שבפני משתמשים בקטין כאגרופם- הזרוע המבצעת.
33. ככל שנוגע לאישום השני הנוגע למשיב 1 לא נטען דבר כנגד התשתית הראייתית , אך אציין שחומר החקירה מוצק ונשען על עדות המתלונן ועדות מעסיקו, כאשר המשיב 1 אינו מכחיש נוכחותו בעסק.
34. עילות המעצר במקרה זה הן שתיים. ראשית מסוכנות. מדובר לגישתי במעשה אלימות שבוצע באכזריות על ידי שלושה בצוותא. אני מתקשה לקבל שמדובר במעשה שלא תוכנן מראש וזאת הן בהתחשבות בזירה (דירת המתלונן) שעת האירוע (בין 23 ל 00) התלכדות השלושה בצוותא, והאירוע הקודם שהתרחש מספר ימים קודם בין המשיב 1 למתלונן המפורט באישום השני.
35. העילה השנייה שנוגעת למשיב 1 ענינה חשש לשיבוש הנלמד מהאופן בו ביקש הוא לשבש את החקירה בשיחה הטלפון עם הקטין האחר- ש'.
36. העובדה שהשניים נעדרי עבר פלילי, וצעירים מובילה אותי למסקנה שיש לבחון חלופת מעצר בעניינם.
37. אולם ברור שכוונתי היא מעצר בפיקוח אלקטרוני בחלופה הכוללת ריחוק גיאוגרפי ממשי . ובכוונתי לכתובת הנמצאת במרחק של 60 ק"מ לפחות מאזור המרכז.
38. אינני סבור שבנסיבות מקרה זה ניתן לבחון חלופת מעצר בפקא"ל ללא היזקקות לתסקיר שירות מבחן. ראשית לשון החוק הקובעת בסעיף 22ג (ב) (1) לחסד"פ (סמכויות אכיפה) התשנ"ו 1996 לפיה לא ניתן לבחון חלופת מעצר בעבירות אליהן מפנה הסעיף ללא תסקיר . לגישתי המעשה המיוחס הוא בגדר מעשה אלימות שבוצע באכזריות ותוך שימוש בנשק קר כנגד המשיב.
39. מעבר לכך בפן המהותי אני סבור שנסיבות המקרה מחייבות זהירות מצד בית המשפט ובדיקה דקדקנית בנוגע לרמת המסוכנות הנשקפת מהמשיבים. משיבים שלגישתי פעלו על פי דפוס אלים ובריוני שנראים כמו שאובים מסרטי מאפייה.
40. המשך הדיון - בפרוטקול.
- ניתן היום, י"א כסלו תשפ"ו, 01 דצמבר 2025, במעמד הצדדים.